

Модернизам послератне књижевности за децу (Душан Радовић и Милован Данојлић)

По очитој новини књижевних поступака у доба преломних педестих година 20. века (познатог по сукобу између тзв. традиционалиста и модерниста), по аутентичном доприносу књижевној мисли, нарочито по ономе што представља „песничку вештину“, Душан Радовић се показује као песник који је својим песничким радом обзнанио нову епоху у књижевности за децу, али је открићем дечје песме као нове „могућности певања“, допринео формирању и општег књижевног тока. Да Радовићево певање и мишљење представља део једне глобалне песничке линије, која по свим елементима припада духу модерне књижевности, показују сви темељни поетички чиниоци карактеристични за читаву генерацију модерниста педестих – усредсређење на природу *песничког језика*, успостављање специфичног односа према *књижевној традицији*, обнављање предратног модернизма и ослонац на *авангарду*.

На Радовићево схватање књижевности за децу надовезује се Милован Данојлић. Десетина песничких збирки за децу и неколико издања књиге *Наивна песма*, у којој су садржани песникови теоријски закључци као и књижевнокритички осврти на релевантну поезију за децу српске књижевности 20. века, показују се као конституисање својеврсног песничког програма који са модерном поезијом успоставља врло важне и сложене релације.